

Mislím, da ne bi bilo slabo, ko bi avtorica del teksta iz opomb vključila v nalogo samo. S tem bi jo popestrila in podkrepila resničnost nekaterih ženitovanjskih šeg s konkretnimi dogodki. Opombe pa naj bi bile namenjene le navajanju podatkov.

Na koncu pa še to. Študent bi v svoji diplomski nalogi moral paziti na slog izražanja in upoštevati slovnična pravila.

Polonca Cesar

OKROGLA MIZA NA PZE ZA ETNOLOGIJO

Pisanje o okrogli mizi študentov in predavateljev želi biti predvsem informacija o tem, kaj se na PZE za etnologijo dogaja, in katere so tiste točke, ki so jih študentje začutili kot šibke, kot tisto, kar se lahko pojasni, reši le v pogovoru med vsemi, ki oblikujejo dejavnost na oddelku.

Študentje so te točke oblikovali v dva sklopa vprašanj:

1. problemi, ki se neposredno nanašajo na pedagoško delo na PZE za etnologijo in

2. vprašanja, ki so v zvezi s povezovanjem etnologov z drugimi etnološkimi in neetnološkimi ustanovami.

V zvezi z delom na PZE za etnologijo so bili kot iztočnice za pogovor izpostavljeni naslednji problemi:

potek seminarskih vaj, ki so nedvomno poglavitna oblika seznanjanja s praktičnimi in teoretičnimi problemi sodobne slovenske etnologije;

izbirni predmeti, ki predstavljajo dopolnjevanje znanja s področja ved, s katerimi se stika etnološko raziskovalno delo;

etnologija kot enopredmetna skupina; ekskurzije.

Seminarske vaje so razdeljene v dve skupini: t.i. proseminarske vaje, ki jih obiskujejo študentje 2. letnika, in seminarske vaje za študente 3. in 4. letnika. Vsebinsko so vezane na tematiko proseminarskih in seminarskih nalog in na osnovna metodična in metodološka vprašanja, ki se pojavljajo v zvezi z določenimi raziskovalnimi področji. Tematika teh nalog pa naj bi v bodoče še bolj izražala trenutne poglavitne teme in naloge slovenske etnologije. Zato bo v prihodnjem šolskem letu seminar razdeljen v tri osnovne skupine: seminar za rajonizacijo slovenskega etničnega ozemlja (nekaj študentov je že v tem šolskem letu izdelalo naloge v zvezi s to problematiko), seminar za preučevanje izseljenstva in zdomstva in splošni seminar, kjer bi še naprej obdelovali vso ostalo etnološko problematiko, s posebnim poudarkom na metodologiji in seznanjenju (prek literature) s sodobnimi etnološkimi usmeritvami v Evropi in po svetu.

Seveda pa kljub tej tematski razdelitvi še vedno ostaja problem angažiranosti študentov in seminarju in obiskanosti seminarja. Upati je le, da bo ta razdelitev morda le vzpodbudila ali izpostavila določene interese študentov in seveda interese stroke same, hkrati pa naj bi predstavljala pripravo za profesionalno raziskovalno delo. Večjo aktivnost naj bi študenti pokazali tudi s prisotnostjo in sodelovanjem pri zagovorih diplomskih nalog. Omeniti velja, da kakšna konkretna pobuda o preoblikovanju seminarja ni prišla s strani študentov, da pa je bil problem izražen predvsem kot vprašanje, kaj je mogoče spremeniti. To velja pravzaprav za vse, o čemer je bilo govora, in je bilo zato pojasnjevanje in seznanjanje s strani predavateljev izredno dobrodošlo.

Podobno velja za probleme, ki nastajajo v zvezi z izbirnimi predmeti, ki jih študentje vpisujejo v 3. in 4.

letniku. Namen je iskanje skupnih poti s sorodnimi in etnologiji pomožnimi vedami, s katerimi je mogoče "način življenja" raziskovati interdisciplinarno. V letošnjem letu je bilo moč organizirati predavanja le iz dveh področij — Slovenskega ustnega slovstva (prof. dr. J. Koruza, PZE za slavistiko) in Arhitektura in etnologija (prof. dr. P. Fister, FAGG). Vseh ostalih predlaganih predmetov (socialna psihologija, statistika, sociologija kulture) zaradi objektivnih razlogov (predavatelji, prostor, število študentov) ni bilo mogoče organizirati, čeprav se zdi, da bi lahko zainteresirani študenti predavanjem prostovoljno sledili na ustreznih PZE (psihologija, geografija, sociologija) in v dogovoru med oddelki celo opravljali izpite iz snovi, ki morda ni neposredno vezana na etnologijo, je pa znanje s teh področij etnologom nedvomno dobrodošlo. To znanje bi se v korist študentom in stroki lahko razvijalo in razširjalo z izdelovanjem diplomskih nalog s tematiko izbirnih predmetov.

Neposredno vezana na to vprašanje je s strani študentov močno zaželeno možnost študija etnologije kot enopredmetne skupine. B-predmet pogosto ovira študente, da bi se z večjim zanimanjem posvetili etnologiji, ali pa se sploh nikakor ne stika z etnologijo. Predlagano je bilo, da bi se predmetnik razširil, da bi tako nekateri izbirni predmeti postali obvezni, za kar pa zopet obstajajo objektivne ovire — pomanjkanje ustreznega pedagoškega kadra, pomanjkanje prostora, problem zaposlovanja etnologov (čeprav je ravno v zvezi z zaposlovanjem potrebna čim širša "razgledanost" na vseh področjih načina življenja in to "razgledanost in širino" bi morda lahko res dal razširjen, enopredmeten študij etnologije). Zato ostaja na eni strani, predvsem na strani študentov, velika navdušenost za to reformo, na drugi strani pa zadržanost zaradi omenjenih težav.

Študiju samemu, razvoju in družbenemu uveljavljanju stroke v prid govori tudi težnja po povezovanju PZE za etnologijo z drugimi ustanovami. Povezovanje z ustanovami etnološkega značaja — npr. muzeji, drugimi oddelki študija etnologije, je seveda strokovnega značaja. Izraženi so bili konkretni predlogi o možnostih tesnejšega sodelovanja s Slovenskim etnografskim muzejem v Ljubljani, kjer so študentje pripravljani sodelovati pri pripravi razstav in vodenju po razstavah. Dosedanje sodelovanje je bilo razširjeno v obliki obveznih praks in s predavanji posameznih strokovnjakov, ki jih organizirata PZE za etnologijo in Slovensko etnološko društvo. Srečanja s študenti in predavatelji etnologije v Zagrebu in Beogradu ostajajo v interesu in iniciativi študentov z morebitnim posredovanjem predavateljev. Denarnih stroškov seveda PZE ne more kriti (podobne težave so tudi z ekskurzijami). Vsekakor bi se študentje lahko bolj angažirali s prispevki v etnološkem in neetnološkem tisku, kar bi imelo strokovno in popularizacijsko vrednost. Podobno velja za sodelovanje pri drugih sredstvih javnega sporočanja (npr. Radio študent, kjer sedaj najpogosteje pripravljajo oddaje, ki pogosto segajo na etnološko področje, pravzaprav neetnologi — tematske oddaje o glasbi, kulturološka problematika v najširšem smislu).

Predlagano je bilo vključevanje študentov v Gibanje mladih istraživača (raziskovalne brigade) v Srbiji, ki bi bilo najbrž plodnejše kot sodelovanje z gibanjem Znanost mladini.

To so bile osnovne niti, ki so se v sprva zadržanem in poslušnem navajenem ozračju spletale skozi pogovor, ki je bil bolj spraševanje in pojasnjevanje kot kakšno konkretno reševanje, pa kljub vsemu, upamo, da ne poslednjič, zaključen v prijetnem vzdušju, z novim znanjem in razumevanjem. Prav gotovo je ostalo še marsikaj neizgovorjenega, pa naj ostane to za prihodnjč, ko se bomo, če bo želja še prisotna, morda srečevali že kar "tradicionalno", pa zato tudi bolj odprto, zgovorno, sproščeno.